

Hedef

Öğrenciler okulun yönettiği bağlamda bireysel anlatım sayesinde, deneyimlerini dile getirmek ve duygularını ifade etmek için, ana dillerini kullanmayı öğrenirler. Aynı zamanda dikkatli dinleme, anlamayınca sorma, karşılıklı referans gibi iletişimsel becerilerini pekiştirirler. Bireysel anlatımda empati ve karşılıklı anlayış gibi sosyal beceriler de geliştirilir.

2.-9. Sınıflar

10-30 dk.

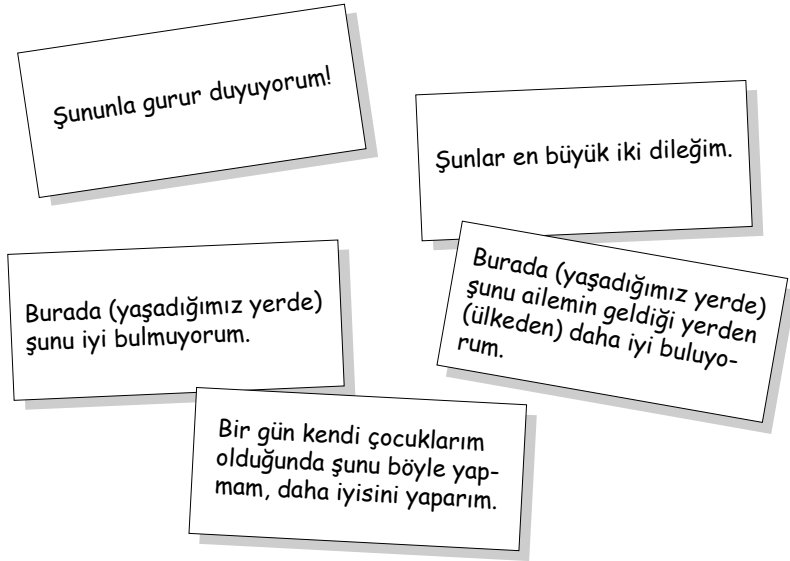
Materyal:
Belki konuşma kartları
(bkz. aşağıda)

Öneriler:

- Burada, özel yaşamın, deneyimlerin vs. yönetimsiz anlık anlatımından bahsetmiyoruz, zira bunlar okulda zaten yerini almalıdır. Bunlar, örneğin anlatı çemberinde (bkz. yukarı Ünite 17) planlanmış durumlarda ya da tamamen plansız, bir sorun, önemli bir deneyim veya sevinçli bir olay konu edileceği zaman söz konusu olabilir.
- Tabi hiçbir çocuk, özel duygu, yaşantı ya da deneyimlerinden bahsetmeye zorlanmamalıdır. Bireysel anlatımın özünde, kendi isteğiyle anlatma vardır. Ancak bir çocuk uzun süreli sessiz kalıyorsa eğer, öğretmen bunun sebepleri ve durumun düzeltilmesi üzerinde düşünmelidir.

Plan:

- Özel düşünce, deneyimler ve duyguların söz konusu olduğu konuşma durumlarına giriş fikri olarak öğretmen, yazı tahtasına sonrasında tartışılacak soruyu yazabilir. Böyle fikirlere örnekler:

- Öğrencilerin bir önerisi de, giriş fikri olarak tabi işe yarar.
- Resim ya da fotoğraflar da özel konuşma için iyi fikir verebilir.
- Kişisel görüşme grupları için bir zarfta (belki anonim) fikir biriktirmek iyi bir fikirdir.
- Öğrencilere, asıl tartışma öncesi fikir ve düşüncelerini, dile dair olası sorunlarını not etmek için birkaç dakika süre verilir. Bkz. yukarı Ünite 10 (Konuşmaya Hazırlanma).

- Belki konuşma öncesi
  1. dile ilişkin soruların çözümünün görüşüldüğü (ana dilde kavramlar),
  2. öğretmenin burada özellikle faydalı cümle yapı taşları veya söz kalıplarını ("Fikrimce daha çok ...", "... daha çok ... buluyorum" gibi kalıplar) önerebildiği ve
  3. önemli konuşma kurallarının tekrar hatırlatıldığı (örneğin "Dikkatlice dinliyorum", "Kimseye fikrinden ötürü gülünmez", "Kimsenin sözünü bölmüyorum" vs. bkz. yukarı Ünite 9) kısa bir toplantı gerekir.
- Soru, önce ikili grupta ya da hemen daha büyük bir grupta (düzey grubu ya da tüm sınıf) tartışılabilir.

25

Teatral Anlatım

Hedef

Dil, jest (el ve vücut hareketleri) ve mimiklerin (yüz ifade şekilleri) kullanılması, teatral anlatımda özellikle önem taşır. Öğrenciler burada ana dillerini, günlük kullanımın çok üzerinde zorlu, ifadesi güçlü şekillerde kullanmayı öğrenirler. Teatral anlatım böylelikle basit konuşma kalıpları ile dramanın küçük anlatım biçimleri arasında yerini alır (bkz. Ünite 26–28).

3.–9. Sınıflar

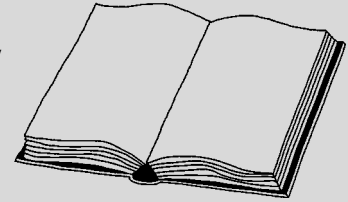
20–40 dk.

Materyal:
Belki öğrencilerin seçebileceği metinler (masal, hayvan hikayeleri, hikayeler ...).

Plan:

- Giriş seçeneği: Öğretmen kendi ülkesinden ve edebiyatından, örneğin bir masal, efsane ya da (çok uzun olmayan) bir hikâyeye anlatır. Öğretmen sunumun mümkün olduğunca anlaşılır, canlı olması için çalışır ve Ünite 22'nin Anlatı Önerilerini dikkate alır.
- Sonrasında öğretmen öğrencilere artık kendileri – tek veya küçük gruplarda – aynı türden hikâyeyi sunmayı çalışmalarını söyler. Uygun metinleri kullanıma sunar (daha zayıf öğrencilere daha kısa, daha iyi öğrencilere de daha uzun metin verir).
- Canlı ve anlaşılır anlatımın önemli kriterleri tekrar bir araya toplanır (bkz. Ünite 22); öğrenciler bunlara dikkat etmelidir.
- Öğrenciler hikâyeye sunmayı çalışırlar (yöntem için bkz. yukarı 22).
- Sonunda kriter odaklı görüşme yapılır, bkz. 22).

Seçenekler:

- Öğretmen, giriş fikri olarak bir resim ya da bir obje gösterir; tüm sınıf buna hikâyeye uydurur, bir çocuk hikâyeyi anlatır, diğer çocuk devamını getirir ve bu böylece devam eder. Hikâyeye, tüm çocuklar kendi bölümünü anlattıktan sonra biter. Anlatılan hikâyeler olabildiğince, ses yönetimi, jest ve mimiklerle donanmış olmalıdır. Bu seçenek öncelikle küçük gruplara uygundur.